

BINEVESTITORUL

Redacția și Administrația: **Chișinău, str. Gh. Lazăr No. 90.**

BASARABIA—ROMÂNIA.

Adresa Misiunii „Mildmay“: Central Hall, Philpot str., London E. 1.

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui ce aduce VEȘTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește minuirea“.

(Isaia 52,7).

„Duceți-vă în toată lumea și propăduiți VESTEA BUNĂ (Evanghelia) la orice făptură“.

(Mar. 16,15).

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc“!

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului.“

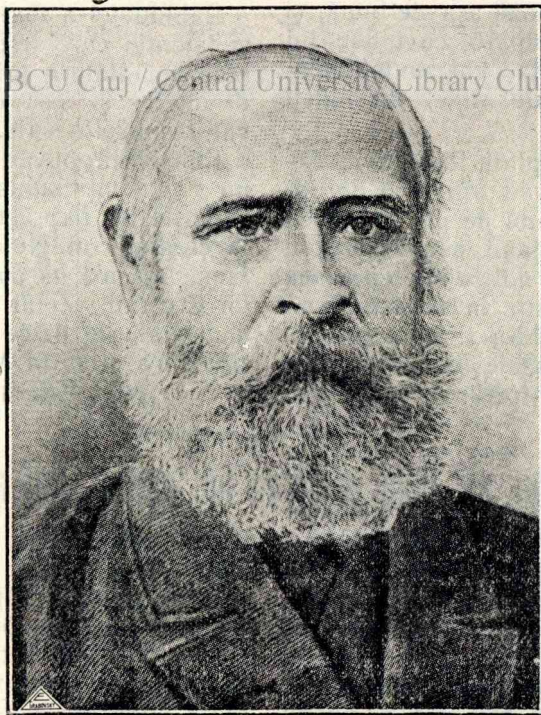
(Rom. 1,16).

IOSIF RABINOVICI.

„Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, cari v'au vestit Cuvântul lui Dumnezeu“ (Ev 13,7).

Iosif Rabinovici s'a născut în anul 1837 la Rezina în Basarabia. În Chișinău își primi educația, unde și funcționa mai târziu întâi ca învățător și apoi ca avocat. Fiind nu numai un bun avocat, ci și un evreu evlavios și un binefăcător al popoului său—el fondă școli și alte instituții—își câștigă stima și încrederea coreligionarilor săi.

Pe vremea prigonirii evreilor din Rusia în 1882, el își aruncă privirile asupra Palestinei și se gândi, că poporul ar trebui să se întoarcă iar în

Iosif D. Rabinovici

patria străbunilor. Ca să cunoască mai bine pământul făgăduinții, se hotărâ să plece acolo. Își luă mai multe cărți, între care puse și Noul Testament, care-i fusese recomandat pentru descrierile, demne de toată încrederea, ale localităților istorice din Palestina.

Ajuns în Palestina luă Noul Testament și începu să citească. Intr'o zi urcă muntele Măslinilor. De sus, el cuprinse cu privirea Ierusalimul, care zăcea la picioarele lui, și se

întrebă: „De ce oare orașul lui David

este așa de pustiu de atâtea veacuri, de ce poporul meu este împrăștiat de atâta vreme, de ce prigonirile acestea repetate în atâtea rânduri?”

Pe când aceste întrebări îl preocupau, el își îndreaptă privirea spre Golgota, locul unde Isus a fost răstignit. Se uita la locul acela și gândul i-se opri la cuvintele profetului Isaia cap. 53, se gândia la patimile lui Isus, descrise în Testamentul Nou și în acelaș moment se încredință că Isus este proorocitul Mesia, care a pățimit și a murit pentru poporul său. Apoi își zise: „Acesta este răspunsul la întrebările mele: noi l-am respins pe Mesia, deaceea suntem acuma risipiți în toate părțile, deaceea suntem prigoniți și nu ne aflăm pacea nicăieri“. Atunci îl recunosc pe Isus Hristos ca Mântuitorul și regele său.

Apoi deschise Noul Testament care-i fusese o călăuză așa de bună, și ceti în Ev. Ioan, cap. 15, cuvintele lui Isus: „Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele, despărțit de Mine, nu puteți face nimic“.

Cetind acest capitol, Rabinovici exclamă: „Acuma văd bine, că milionarii noștri evrei nu ne pot ajuta, că învățații și politicianii noștri nu pot face nimic pentru noi cu înțelepciunea lor, coloniile noastre în Palestina nu sunt de nici un folos; singura noastră speranță este fratele Isus, pe care l-am răstignit pe cruce, pe care însă

Dumnezeu L-a înviat din morți și L-a pus la dreapta Lui“.

Din Ierusalim

Rabinovici se întoarse cu deviza: „Cheia țării sfinte este în mâinile fratelui nostru Isus. Cuvintele lui trebuie să prindă rădăcini în inima noastră și să aducă rodul dreptății și al mântuirii“.

Cu toate ocările din partea foștilor săi prieteni, mai ales după ce împlini voia Domnului, el predica cu bucurie și putere pe Mesia cel răstignit și înviat.

Încetul cu încetul vrăjmășia în contra lui se potoli, și nu numai rudele lui, ci și alți evrei începură a lua în seamă cuvintele lui, a cerceta Noul Testament, și recunoscură, că Isus este proorocitul Mesia.

El zidi o sala mare pentru scopuri religioase. Acolo ținea predici în limbă ebraică, în fața unui numeros auditoriu.

Rabinovici a fost un orator serios și talentat care se pricepea să-și subjuge ascultătorii prin parabole pline de înțeles și să-i convingă de adevărul spuselor sale.

Efectele propovăduirii lui Rabinovici nu s'au simțit numai în Chișinău. Prin scrierile lui împrăștiate mulți au ajuns la credința în Noul Testament și în Isus. Așa s'a născut mișcarea Evreilor-Creștini. Zelul său neobosit i-a sleit puterile fizice și după o scurtă boală s'a stins în Mai 1899.

Din „Oamenii mari ai Israelului“.

100 de ani dela nașterea lui Iosif D. Rabinovici.

Vreau, ca după o sută de ani trecuți deasupra zilei de naștere a lui Iosif Rabinovici, să pomenesc cu câteva vorbe bune pe aceasta mare figură în Israel.

Cu toate că s'au găsit mulți dintre neevrei credincioși, cari au iubit adânc pe I. Rabinovici, totuși trebuie să fii Evreu și chiar mai mult—trebuie să fii un Evreu credincios în Mesia, ca să-ți dai seama pe deplin față de

lucrul îndeplinit de acest bărbat a lui Dumnezeu. Numai un evreu care trăiește cu poporul său, numai acel evreu care își dă perfectă seamă de starea socială actuală a poporului său, acel evreu va putea simți mare admirare către un om, care a îndrăznit să ridice steagul lui Hristos în mijlocul centrului de pogromuri, cum era pe atunci Chișinăul, strigând și vestind poporului gonit și

asuprit, Vestea Evangheliei! Ce minune, că el însuși în acele vremuri, a putut să se întoarcă la Mesia, întorcându-se prin el la Domnul și unii din rudele sale și alții. Noi, evreii de astăzi, credincioși în Isus Hristos, nu cunoaștem personal nici pe I. Rabinovici, nici pe vreun credincios de atunci, dar ușor ne putem închipui ce vremuri trăia el, citind pe piatra mormântului fratelui său Mihel Rabinovici, care se găsește în cimitirul evreiesc din Chișinău. M. Rabinovici deasemenea era un credincios devotat Domnului. Când el a murit, „rabinii“ din Chișinău au interzis înmormântarea lui la cimitirul evreesc, ca unui ce era „meșummed“ — eretic; l-au înmormântat aproape de gardul cimitirului în mijlocul terenului unde se înmormântau sinucigașii, tâlharii, cei nelegiuți, etc.)* Un neevreu va vedea acolo un simplu mormânt, iar noi evreii credincioși citim pe piatra mormântului, istoria Evangheliei printre Evrei și istoria gonirilor și asupririlor pe cari le-au suportat, la ce înjosiri erau supuși nu numai în timpul vieții, ci și după moarte. „Creștinii“ n’au vrut să-l înmormânteze, iar evreii n’au vrut să aibă alături de ei pe unul ce credea în Hristos. Iată de ce noi înțelegem marea stăruință a lui Iosif Rabinovici, cu care el căuta să cumpere un loc pentru cimitirul Evreilor-Creștini, ca cei ce vor trăi după el să aibă odihnă măcar după moarte. Pentru noi această bucată de pământ, dobândită de fratele nostru, este ca un loc sacru, deoarece pe acest loc măcar rămășițele pământești ale fraților noștri sunt adăpostite de certuri și asupriri.

*) Interesant că în prezent lângă mormântul lui Michel Rabinovici s’a format partea cimitirului unde se înmormântează cei mai bogați și de vază oameni ai poporului Evreu. Bine a spus un frate despre această: „Cu acest Michel s’a întâmplat la fel cum a fost cu Mântuitorul-Hristos, pe care l-au răstignit cu tâlharii, iar pe urmă a fost îngropat în mormântul bogatului“.

Cine cunoaște istoria lucrului lui I. Rabinovici cunoaște deasemenea că „prieteni creștini“, repede l-au părăsit, deoarece vedeau că I. Rabinovici nu voia să se convertească la nici un curent religios și socotea că este mai bine să nu se asimileze, ci să rămâie Evreu-Creștin, după exemplul dat de primii ucenici a lui Hristos—apostolii, deoarece după cum și este scris, noi suntem ramuri adevărate, naturale, care ne-am altoit la rădăcina principală—Hristos Mesia și asta este pentru noi destul.

Noi evreii-creștini ne-am împăcat cu soarta noastră: pe de o parte era celor necredincioși din neamul nostru, iar pe de altă parte prigonirile „creștinilor“, cari caută „să scoată paiul din ochii fraților săi și nu-și văd bârna din ochii lor“. Și în aceasta privință putem învăța ceva dela Iosif Rabinovici. El nu se uita nici la unii, nici la alții, ci căuta să facă voia lui Dumnezeu după învățăturile Mântuitorului. El n’a părăsit poporul său, rămânând fiu credincios al poporului Evreu, și totodata a fost până la moarte urmaș credincios a lui Hristos, iubind pe toți și binecuvântând pe vrajmașii săi.

Fie Domnul laudat, pentru munca fratelui nostru Iosif Rabinovici, care n’a fost zădarnică. Domnul ne-a croit drumul. Iosif Rabinovici a început aci să samene, iar acuma credincioșii din Chișinău udă cele sămănate de el. Ne bucurăm că Cuvântul Evangheliei a pătruns în inimile fraților noștri Evrei. Ne bucurăm îndeosebi de faptul, că tinerii și copiii Evrei, cari vizitează serviciurile noastre Divine, primesc vestea cea bună despre Hristos.

În ultimii ani s’au schimbat foarte mult părerile Evreilor cu privire la persoana lui Isus. Credincioșii noștri din Chișinău sunt foarte stimați, pentru viața creștină și noi Evreii-Creștini suntem bine primiți în toate societățile evreești. Chiar și în sinagogi

suntem primiți cu prietenie. Câteodată am avut ocazia să mărturisim acolo despre Mântuitorul nostru.

Să sperăm dar, că vine timpul, când poporul nostru se va întoarce la Dumnezeu și va primi pe Mesia-Hristos.

Noi ne bucurăm că în Chișinău, unde odinioară Evreii erau omorâți, acum sunt neevrei, cari iubesc pe

Isus Hristos și ne ajută să răspândim vestea cea bună despre Mesia printre poporul nostru Evreu. Astfel de iubire a neevreilor față de noi evrei este cea mai mare dovadă, că Mântuitorul nostru este viu, că El poate mântui pe toți cei ce vin prin El la Dumnezeu și că într'adevăr în El nu este nici Iudeu, nici Grec.

L. Awerbuch.

Impărăția lui Dumnezeu *)

nu stă în vorbe, ci în putere. 1 Cor. IV: 20.

Invățătura fundamentală a Sf. Scripturi este: „Căutați mai întâiu Impărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și celelalte lucruri vi se vor da pe de-asupra“. (Mat. VI: 33).

Pentru a putea înțelege ce este această Impărăție a lui Dumnezeu, Messia însuși ne-a prezentat-o în câteva pilde de ordin comun, dintre care redau pe cea atât de cunoscută, a neghinei din țarină:

„Impărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui. Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu și a plecat.

Când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina. Robii stăpânului casei au venit, și i-au zis:

„Doamne, n'ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are dar neghină?“.

El le-a răspuns:

„Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta“.

Și robii i-au zis:

„Vrei să mergem s'o smulgem?“

„Nu“, le-a zis el, „ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea“. Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: Smulgeți întâiu neghina, și legați-o în snopi, ca s'o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu“. (Mat. XIII: 24 30).

Vorbind în pilde, Messia ca Implinitor al Voinții Tatălui, nu făcea altceva, decât să îplinească proorocirea Vechiului Testament, care era: „Im deschid gura și vorbesc în pilde, vestesc înțelepciunea vremurilor străvechi“ (Ps. 78: 2).

Ucenicii Lui n'au înțeles sensul pildei neghinei, și la cererea lor, El le-a lămurit că:

cel ce seamănă sămânța cea bună
țarina
sămânța ce bună
neghina
vrăjmașul care a semnat-o
secerișul
secerătorii

e fiul omului
e lumea
sunt fiii Impărăției
sunt fiii celui Celui Rău
e diavolul
e sfârșitul veacului
sunt îngerii.

*) Subiect tratat și la adunare a tineretului în sala „Mișcan“ a Evreilor-Creștini.

„Cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfârșitul veacului. Fiul omului va trimete pe îngerii Săi, și vor smulge din împărăția Lui toate lucrurile, care sunt pricină de păcățuire și pe cei ce săvârșesc fără-de-legea, și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. **Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor.**

CINE ARE URECHI DE AUZIT, SĂ AUDĂ“.

Această învățătură mântuitoare a lui Messia, Domnul Domnilor și Împăratul Împărăților, trebuie să fie primită de noi cu o inimă de copil, care ascultă lecțiunea tatului său mai-mult-știutor, altfel nu va intra **cu nici un chip** în ea.

Când va veni această Împărăție?

Messia îți raspunde:

„Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să isbească privirile! Nu se va zice: Uit-o aici, sau uite-o acolo!. Căci iată că împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru“. (Luc. XVII 20: 21)

Dacă acțiunile tale sunt: dragoste, bucurie, îndelungă răbdare, bunătațe, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor, atunci împărăția lui Dumnezeu e înlăuntrul tău, ești un fiu al Împărăției, și vei străluci ca soarele în ea. Dar dacă faptele tale sunt: neînțelegeri, desbinări, certuri, vrăjbigii, certuri de partide, pizme, mâni, zavistii, imbuibări, beții, ucideri, vrăjitorii, idolatrie, necurăție, adulter, onanie, pederastie, curvie, desfrânare.

Atunci ești un fiu al Celui Rău, și ai de ales între iazul care arde cu foc și pucioasă, de unde fumul chinului tău se va ridica în vecinicii, unde nici zi, nici noapte nu vei avea odihnă, și între viața vecinică la care sunt chemați toți cei ce cred că Ieșua este Messia, și că El a murit pentru păcetele lor, omorând în ei toate aceste porniri murdare și otrăvitoare, și făcând din ei fii ai Împărăției Luminii, născuți din Dumnezeu. El spune: „Eu vă pregătesc împărăția, după cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o Mie“. (Luc. XXII: 29). Oricare din însușirile fiilor Celui Rău trebuie să moară și un om nou să se nască în tine prin puterea Aceluia, care vrea să-ți pregătească și ție împărăția lui Dumnezeu. Dumnezeu are putere să te facă o nouă creatură, după chipul și asemănarea Sa, dacă I-o ceri: „El te va încinge cu putere și te va povățui pe calea cea dreaptă“. (Ps. 18: 32). Nu uită că unul dintre numele Copilului, este **בְּרִי עֲשׂוּרָא** adică **DUMNEZEU PUTERNIC** (Isaia IX:6) și deaceea El poate pregăti împărăție neconstând în vorbe, ci în **putere**.

Cei ce nu cunosc pe Messia, cei ce nu cunosc Scriptura — care pătrunde cu puterea ei până acolo că desparte sufletul și duhul, încheeturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii, (Evrei IV:12) poate să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire (2 Timot. III: 15) — aceia nu cunosc nici puterea lui Dumnezeu (Mat. XXII: 29), sunt în întunec, umblă în întuneric și nu știu încotro merg, pentru că întunerecul le-a orbit ochii.

Cu posibilitățile, talentele, puterile **noastre** să nu ne lăudăm, ci mai degrabă să ne punem în modul cel mai aspru și necruțător **slăbiciunile** noastre în fața ochilor pentru a le combate și a face, astfel, loc lui Messia căci puterea Lui în slăbiciune este făcută desăvârșite. (2 Cor. XII:9) Nu vorbe, teorii, speculațiunii filosofice, ci luptă zilnică împotriva poftelor injositoare, căci cei credincioși pot totul în Messia, care-i întărește. (Fil. IV: 13) Nu sport, lupte, curse, căci:

„Nu de puterea calului Se bucură El, nu-și găsește plăcerea în picioarele omului. Iehova iubește pe cei ce se tem de El, pe cei ce nădăduesc în bunătatea Lui“. (Ps. 147:10-11) Mulțumiți Tatălui că ne-a izbăvit de sub puterea întunerecului și ne-a strămutat în Impărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. (Col. 1:12a-14) Celui necredincios îi cere Dumnezeu, ca să se întoarcă la Domnul din toată inima, din tot sufletul și din toată puterea lui, ca altădată Regele Iosia din Iuda (2 Cron. XXIII:25); altfel pentru că n'a primit dragostea adevărului ca să fie mântuit, Dumnezeu îi va trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o **minciună**: ca toți cei ce n'au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, în palavre, să fie osândiți (2 Tesal. II:10b-12). Credincioșii sunt fii al Impărăției, vor străluci odată ca soarele, și strălucesc chiar acum—pentru cei ce au ochi să-i vadă; ferice de cei ce-și pun tăria în Dumnezeu, căci ei merg din putere în putere, pe când oamenii din lume ară răul și seceră nelegiuirea și mănâncă rodul minciunii. (Osea X:13)

Deaceia **veniți la Dumnezeu**, voi cari nu prețuiți pe Domnul din toată inima, din tot sufletul și din toată puterea voastră, și veți primi tărie divină, veți merge din putere în putere și veți înțelege ce înseamnă Impărăția lui Dumnezeu, fiind voi înșiși martori că Impărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în **putere!**

„Și cei neprăhăniți vor străluci ca soarele în Impărăția Tatălui lor“.
CINE ARE URECHI DE AUZIT, SĂ AUDĂ!

E. Gabe.

„Sângele Lui...“.

BCU Cluj / Central Library Cluj
de L. Averbuch.

De obicei mulți cred că prin aceste cuvinte poporul Evreu a luat asupra și blestemul Celui de Sus. Așa cred și predică mulți dintre predicatori evanghelici, lămurind astfel, cauza pedepsei poporului Evreu. Cu această lămurire-ipoteză s'au obișnuit însuși Evreii și eu singur eram încredințat în ea. Dar ce mult se înșală cei ce cred altfel și ce mare piedică a fost și este pusă de ei pentru întoarcerea poporului Evreu la Hristos Messia!

În realitate, cugetând mai profund, lucrurile stau cu totul altfel. Citiți și adânciți-vă cu mai multă atenție în Sf. Scriptura și vă veți convinge că „massa“ poporului Evreu, propriu zisă n'a asistat în timpul osândirii lui Hristos, de către Pontiu Pilat. În Ev. după Matei, în cap. 26 citim: „Iată că vine Iuda, unul din cei doisprezece cu o gloată mare, cu săbii ciomege, trimiși de preoții cei mai de seamă și de bătrânii norodului“.

Aceleaș cuvinte repetă variind și

ceilalți Evangheliști. Analizând locurile acestea vom vedea, că gloata cea-venit cu săbii, sulite și lanțuri era din tabăra preoților, tabăra ce urmărea cu râvnă moartea învățătorului. Aceasta adunătură nici măcar nu-L cunoștea pe Isus în față și deaceia Iuda le zise: „Pe care-L voiu săruta eu, acela este, să puneți mâna pe el“. Tot aceiaș gloată angajată de preoți a făcut „alaiu“ lui Isus strigând către Pilat, în gura mare: „Să fie răstignat“. Văzând că nu reușesc a convinge pe Pilat care le răspunse: „Nu găsec nici o vină în El“, zarva se înțețește și se cer niște vorbe mai bătătoare la ochi, în lipsa faptelor. În spatele lor stau preoții cari, prin cine știe ce promisiuni, îi ațâță până acolo, că ei în extaz încep a striga: „Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri“. Unor astfel de oameni este indiferent ce se strige, mai ales când în urmă, pe la spate, sunt ațâțați de conducătorii lor cari nu se schintisesc de nici

un mijloc pentru a ajunge la țintă. Se ne amintim că nu masa poporului Evreu striga contra învățătorului, nu ea s'a revoltat în contra Lui. Poporul Evreu nu striga: „să fie răstignit“, nu! Acest popor când Isus împovărat de greutatea crucii, încet suia dealul Golgotei, femeile evreice plângeau... Poporul Evreu, dornic să scuture jugul roman, văzând în Mesia calitate Dumnezești, a vrut să-L proclame ca rege; repede însă a priceput că împărăția Lui nu este cea de pe pământ... și cu o sete mare și nepotolită veneau Evreii la El.. Acest popor la intrarea Lui în Ierusalim striga: „Osana, fiului lui David, binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului!“ (Mat. 21:9). Poporul evreu nu era de aceeași părere cu preoții cari voiau osânda, moartea Lui. Iar după răsti-

gnire, când se întorceau de pe Golgota, își băteau pieptul cu pumnii. Aci vedem relațiile adevărate între Evrei și Hristos, iubirea lor reciprocă! Poporul însă era fără putere față de conducătorii săi cari împreună cu adepții săi lucrau alături și pentru fintele Romei, care și ea urmărea moartea lui Hristos.

E timpul deci să ne lăsăm de gândurile și ipotezele greșite, să lepădăm sucirea adevărului, să ajutăm mai bine la curățirea „pietrelor“ de pe calea poporului Evreu spre Hristos, e timpul să aducem în mijlocul poporului Israel imaginea luminoasă, blândă, și iertătoare a Fiului lui David—Mesia, e timpul să le amintim acelea vremuri, când poporul evreu venea la Izvorul neseecat să bea apele vii.

DIFERITE ȘTIRI.

◆ **Palestina.** Comisiunea Engleză Regală, care a studiat pricinile neînțelegerilor între arabi și evrei, a propus un proiect de împărțire a Palestinei între evrei și arabi. Proiectul a fost primit de camera deputaților și trimis la Liga Națiunilor.

Dar nici evreii, nici arabii nu sunt mulțumiți de proiectul Comisiunii Engleze. Aceste nemulțumiri provoacă alte încercări.

Nouă, copiilor lui Dumnezeu, ne rămâne numai să ne rugăm, ca Domnul să conducă în așa fel, ca lucrul Evangheliei să crească acolo necontenit.

Fr. și sora Martzinkowsky și Dr. Juk (din Praha), s'au mutat în Palestina. Să-i ajute Cel de Sus, ca ei să fie o binecuvântare atât pentru poporul evreu, cât și pentru arabi.

◆ **Congresul mondial al Evreilor-Creștini** a avut loc în anul acesta la Buda-Pesta (Ungaria). Din România au fost trimiși trei delegați. A fost ales un președinte nou, în locul fr. Leon Lewison, care a murit. Evreii-Creștini din diferite țări, tind să se cunoască mai mult prin ajutorul acestor congrese. Cu părere de rău s'a constatat, că pretutindeni evreii-creștini sunt persecutați într'un fel sau altul de către așa zisii „credincioși“. Aproape pretutindeni evreii-creștini cari ar putea să aducă foloase reale lucrului de Evanghelizare, sunt prigonți și mulți dintre evreii-creștini suferă din partea creștinilor de nume.

Este foarte interesant că în aceste congrese lipsesc cu totul discursuri cu caracter po-

litic, iar evreii-creștini după exemplul fraților, primilor creștini, sunt ocupați cu sădirea și răspândirea Cuvântului Domnului și prin aceasta execută acel lucru mare pentru care Domnul a ales poporul evreu

◆ **Comunitatea Evreilor-Creștini din Chișinău** din momentul înființării sale a fost prigonită și de multe ori atacată de diavol. Și până astăzi ea este atacată de cel rău, pricinuind multe dureri. Mai ales foarte multe dureri au căzut peste fr. și sora Awerbuch, dar ei nu încetează să urmeze calea lui Dumnezeu, dându-ne exemplul, cum trebuie să se umilească un copil a lui Dumnezeu în încercări și prigoniri, cum trebuie să iertăm și să iubim pe vrăjmașii noștri.

În timpul, când dușmanii noștri se bucură de durerile noastre, adevărații credincioși, aflând de suferințele noastre, s'au grăbit să mângâie pe fr. și sora Awerbuch și pe noi toți. Dăm mai jos un mic fragment din scrisoarea fr. Trostianefchi din Antwerpen (Belgia): „Aflând, că în ultimul timp trăiți momente de suferință și dureri, vreau să vă scriu câteva cuvinte spre a vă îmbărbăta. Suferințele copiilor lui Dumnezeu au două scopuri. Ele slujesc pentru preamărirea Celui de Sus și ne pregătesc pentru un lucru mai bun. Suferințele noastre adesea pot fi groaznice, vorbind omenește, chiar de nesuportat, dar Domnul nu ne lasă asupra-ne, ca ele să ne sfărâme, ci pentru ca noi cât mai mult să ne asemănăm lui Hristos. Astfel suferințele noastre sunt semnele iubirii Dumnezeiești.

Căci nouă ne este dat nu numai să credem în Hristos, ci să și suferim pentru El. Și dacă noi suferim cu El, cu El ne vom proslăvi. Să fie El cu voi și să vă dea o biruință după alta, până va veni El” ..

O mare mângâiere ne-a adus secretarul general al Alianței Mondiale ale evreilor creștini. El s'a interesat mult de lucrul nostru în Chișinău și a fost foarte mirat și mulțumit de lucrul Domnului printre evrei. După Congres ne-a vizitat un alt frate, un vestit lucrător în via Domnului din Anglia și el deasemenea ne-a mângâiat mult cu Cuvântul lui Dumnezeu. El se minuna de binecuvântările ce le vedea aci. A promis că se va ruga împreună cu mulți alți fii al Domnului pentru prosperitatea lucrului Evangheliei printre Israel.

Fr. și sora Awerbuch au plecat din Chișinău în străinătate, vizitând diferite țări unde sunt chemați de copii lui Dumnezeu. Frații

M. Tarlev și I. Trachtman au părăsit Misiunea „Mildmay“, socotind ca nedemn să ramâie mai departe, dorind mai bine să sufere împreună cu copiii lui Dumnezeu și cu un cuget curat să lucreze în via Lui.

Directorul Misiunii „Mildmay“ după aceasta a scris fr. Tarlev să lichideze sala „Bethel“ deoarece Misiunea „Mildmay“ se închide în Chișinău.

După toate se vede clar, că Domnul dorește ca comunitatea Evreilor-Creștini din Chișinău să se dezvolte mai departe, îndeplinindu-și datoria de a vesti Evanghelia printre poporul evreu.

Recunoaștem că suntem neputincioși și slabi, dar ne încredem în Domnul și sperăm, că credincioșii adevărați se vor ruga pentru noi, ca comunitatea noastră a Evreilor-Creștini să fie o mărturie vie pentru Evrei, că Hristos este viu și puternic să-i mântuiască.

Săptămâna rugăciunii 19 — 26 Septembrie

Toți copiii lui Dumnezeu sunt rugați a înălța rugăciuni înaintea Celui prea înalt în Comunități, grupuri, familii, cercuri, etc.

- Tema rugăciunii: 1) Creșterea credincioșilor în iubire și har;
2) educația tineretului și a copiilor după Cuvântul lui Dumnezeu;
3) Despre întoarcerea Evreilor la Dumnezeu prin Mesia-Hristos.

Cei ce vor lua parte la rugăciunea aceasta sunt rugați a ne comunica despre aceasta.

Observați ADRESA NOUĂ a redacției rev. „BINEVESTITORUL“

Redacția s'a mutat în localul propriu al Comunității Evreilor-Creștini: **str. Gh. Lazăr, 90** Chișinău-Basarabia-România.

BROȘURA
NOUĂ!

„Jidovul rătăcitor“

BROȘURA
NOUĂ!

de prof. A. Levertin

Costul 1 leu buc. Comenzile trimiteți la adresa nouă a redacției „Binevestitorul“.

Abonați-vă pe anul

1937

„BINEVESTITORUL“

In românește . . . . . 18 lei
In rusește . . . . . 20 lei
In evreește . . . . . 14 lei

In străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

str. Gh. Lazăr No. 90

Chișinău, Basarabia, România.

SERVICIURILE DIVINE

a Comunității Evreilor-Creștini

au loc în fiecare:

SĂMBĂTĂ, DUMINICĂ și MIERCURI

la ora 8 seara

în localul său propriu „MIȘCAN“

str. Gh. Lazăr No. 90

Chișinău—Basarabia—România.

Intrarea liberă.